

Οι τέσσερις βασικές δυνάμεις της εν Χριστώ οικογένειας

Πρόλογος

Το μεγαλύτερο δώρο που έχει δώσει ο Θεός στους ανθρώπους είναι η οικογένεια. Φανταστείτε τον εαυτό σας να μην έχει σπίτι, να μην έχει ένα σύντροφο, να μην έχει παιδιά και να τρέχετε και να γυρίζετε μόνοι σας σε αυτή τη γη.

-Πως θα νιώθατε;

Ένα παιδί μοναχικό, ένα παιδί που ζει μόνο του, με παράπονο λέει:

«Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να μην έχω οικογένεια».

Τα παιδιά που έζησαν στην ορφάνια, τα παιδιά που έζησαν σε υπερβολικές δυσκολίες και σε ξενιτιές, το μόνο που ονειρεύτηκαν ήταν να έχουν ένα σπιτάκι, μια οικογένεια, ο ένας να ξεκουράζεται στην καρδιά του άλλου, να ακούει τα χαμόγελα του παιδιού κάθε μέρα, να τρώνε μαζί σε ένα τραπέζι, να κοιμούνται το βράδυ στο σπιτάκι τους και μέσα σε αυτό το σπίτι να απλώνεται μια μεγάλη ευωδία:

Η ευωδία της οικογενειακής θαλπωρής, της οικογενειακής αγάπης.

-Τι λέτε είναι ψέμα αυτό;

-Δεν είναι δώρο πραγματικό του Θεού γι' αυτούς που την κατέχουν;

Η ουράνια οικογένεια

Αυτό το πράγμα που έδωσε ο Θεός στη γη, ο ίδιος το έχει δημιουργήσει και στον ουρανό. Μια οικογένεια είναι στον ουρανό. Ο Ουράνιος Πατέρας, με τον Μονογενή Του Υιό και τα άπειρα παιδιά Του, αυτά που Τον αγάπησαν, που Τον λάτρεψαν, που γι' Αυτόν θυσιάστηκαν, που η καρδιά τους ήτανε μια ευωδία πραγματικής αγάπης και τώρα είναι όλοι μαζί στο ουράνιο Βασίλειο. Αυτό που εμείς παρακαλάμε κάθε μέρα «πάρε μας, Θεέ Μου, στο Ουράνιο Σου

Βασίλειο», εκείνοι ήδη το απολαμβάνουν. Δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα από το να νιώθεις κάθε μέρα την θαλπωρή, αυτή την στοργική τρυφερή αγάπη ενός Θεού, που είναι ο Μπαμπάς σου και η Μαμά σου και να έχεις το ίδιο θάρρος να Του μιλάς, όπως εδώ στη γη μιλάς στη μαμά σου και στον μπαμπά σου, και να Του λες: «Πατέρα μου και Μανούλα μου!»

-Υπάρχει ωραιότερο πράγμα;

Δεν θέλει ο σατανάς να μάθετε, ότι ο Θεός είναι η Μάνα μας και ο Πατέρας μας

-Σήμερα τι κατάφερε ο σατανάς;

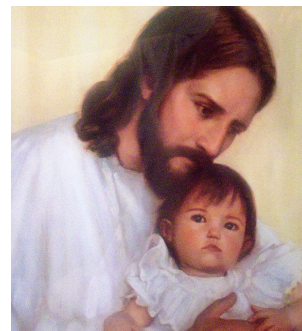
Να φέρει φόβο ανάμεσα στα παιδιά και στον Πατέρα. Να φοβούνται τα παιδιά τον Θεό Πατέρα και Εκείνος να τους εκλιπαρεί:

-Μα Εγώ είμαι ο Πατέρας σας, γιατί Με φοβάστε;

Και τα παιδιά επηρεασμένα συνέχεια από τα τριβόλια των λογισμών, που σπέρνει μέσα τους ο σατανάς, να απιστούν στην πιο μεγάλη αγία πραγματικότητα.

-Ποια είναι αυτή;

Ότι ο Θεός στον ουρανό είναι Πατέρας και Μάνα στον καθένα από εμάς!

Δυστυχώς με αυτές τις πείσμωνες και άθλιες σκέψεις του ο Εωσφόρος, προσπαθεί να πείσει πολλούς ανθρώπους, ότι δεν είναι ο Θεός, ο Πατέρας σου και να μην Τον εμπιστεύεσαι! Αυτός είναι τιμωρός! Είναι αυστηρός! Είναι κριτής! Θα σε κολάσει. Κι έτσι καταφέρνει να πείσει πολλά από τα παιδιά Του με αποτέλεσμα εκείνα να υποφέρουν στη γη, γιατί τους λείπει ο Πατέρας τους, τους λείπει η Μάνα τους. Τους λείπει, ότι δεν μπορούν να μιλήσουν μαζί Του άνετα, χωρίς να Τον φοβούνται. Να Του πουν τα λάθη τους, να Του πουν τα προβλήματά τους, να Του πουν τις χαρές τους κι έτσι δυστυχώς απιστούν και δυσπιστούν...

Και τότε αυτή η θαλπωρή, αυτή η χαρά μέσα στην ψυχή του ανθρώπου χάνεται, γιατί του λείπει το πιο βασικό, αυτό που φωνάζει κάθε άνθρωπος, «μαμά». Γιατί νιώθει στη λέξη μάνα, ότι βρίσκεται η τέλεια αγάπη, η τέλεια εμπιστοσύνη, η τέλεια θυσία. Δεν θέλει ο σατανάς αυτό να το μάθετε, γιατί φοβάται και ξέρει πια είναι η δύναμη αυτής της λέξης, να πει δηλαδή κάποτε ο άνθρωπος στο Θεό: «Μαμά μου! Πατέρα μου!». Φοβάται να μην πείτε αυτή τη λέξη και ακόμα περισσότερο, να μην την πείτε στην πιο γλυκιά της έκφραση, όπως φωνάζουν τα παιδιά τον πατέρα τους.

-Πως τον φωνάζουνε; Πατέρα;

Όχι. Μπαμπά, τον φωνάζουνε!

Αυτή η λέξη γίνεται η δύναμη ενός παιδιού μέσα στο σπίτι, γιατί φωνάζοντας «μπαμπά», ξέρει ότι ο πατέρας του θα είναι εκεί, έτοιμος να τον βοηθήσει. Ακόμα και αμαρτίες που κάνει, ξέρει ότι θα τον συγχωρέσει. Και λάθη που κάνει, ξέρει ότι δεν θα τον διώξει.

Η Μητέρα είναι πολλές φορές πιο αυστηρή από τον Πατέρα, γιατί είναι αυτή που οργώνει τη ψυχή του παιδιού της.

-Αν δεν μπει το άροτρο βαθιά μέσα στη γη να οργώσει, πως θα σπείρεις;

-Έτσι δεν είναι;

Αυτό κάνει η μάνα, η οποία πολλές φορές γίνεται πιο αυστηρή, γιατί ο μπαμπάς είναι πιο μαλακός, πιο ευγενικός, πιο συγκαταβατικός, πολλές φορές βέβαια με λάθος τρόπο. Η συγκαταβατικότητα δεν έχει σχέση με την αλήθεια. Ξέρει ο πατέρας, ότι αυτό που λέει στο παιδί του: «Εντάξει, παιδί μου, κάντο όπως θέλεις», πολλές φορές δεν είναι το πιο σωστό. Όμως το κάνει, γιατί είναι η συγκαταβατικότητα του πατέρα. Είναι η πατρική στοργή, η οποία για να εξισορροπήσει την κατάσταση, πρέπει να βρεθεί και της μάνας η πραγματική αληθινή στοργή.

Η μάνα δεν ανέχεται πολλές φορές αρκετά πράγματα. Είναι πιο αυστηρή. Βάζει το άροτρο βαθιά, πρέπει να οργώσει, πρέπει να ανασκάψει το χώμα της ψυχής του παιδιού της. Να το σκάψει βαθιά, γιατί ελπίζει στην πιο μεγάλη καρποφορία. Αν το σκάψει βαθιά, αν το ποτίσει σωστά, αν το λιπάνει, αν βάλει τη σωστή κοπριά και αν το αφήσει να το δει ο ήλιος, εκεί θα βγούνε δέντρα με μεστούς καρπούς.

Αυτό είναι ο Θεός Πατέρας! Είναι και Μάνα και Πατέρας μας!

Πολλές φορές εμείς μπλέκουμε αυτά τα δύο, την Αγάπη Του και την Δικαιοσύνη Του. Όμως και τα δύο είναι του Θεού Πατέρα. Η θλίψη Του για τα λάθη που κάνεις πολλές φορές είναι μεγάλη και είναι έτοιμος, αν δει ότι κάτι πάει στραβά και το παιδί Του θα χαθεί, να το ταρακουνήσει, ρωτώντας το:

-Τι είναι αυτό που κάνεις γιέ Μου;

-Τι είναι αυτό που κάνεις κόρη μου;

Πρέπει να το κάνει ο Θεός Πατέρας, για να ταρακουνήσει το παιδί Του, και πράγματι το κάνει. Η μία από τις δυο ιδιότητες Του, θα παίζει την γλυκύτητα και η άλλη ιδιότητα θα παίζει την δικαιοσύνη. Αυτός είναι ο Θεός Πατέρας και Μάνα μας.

Υπάρχουν τέσσερις δυνάμεις, που αν ενωθούν σφιχτά, φτιάχνουν το ουράνιό μας Βασίλειο στη γη

-Όμως εγώ ερωτώ:

-Πως ξεκινάει κανείς την οικογένεια;

-Ποια είναι τα πιο γλυκά ακούσματα, που υπάρχουν μέσα σε μια οικογένεια;

Τέσσερις λέξεις είναι τα πιο γλυκά ακούσματα μέσα σ' ένα σπίτι.

«**Μαμά!**», είναι η πρώτη λέξη και η πιο γλυκιά και αμέσως της μαμάς η καρδιά χτυπάει. Είναι ο γιός της, είναι η κόρη της που την φωνάζει και πρέπει να είναι έτοιμη.

Η δεύτερη λέξη είναι «**Μπαμπά!**» Είναι η λέξη που χαρίζει προστασία και ασφάλεια.

Εκεί είναι ο πατέρας της. Όποιος και να έλθει για να της κάνει κακό, εκείνη δεν φοβάται, γιατί εκεί είναι ο πατέρας της, που την προστατεύει.

Η τρίτη δυνατή λέξη είναι: «**Κόρη μου!**». Η μάνα αισθάνεται την παρουσία της κόρης της μέσα στο σπίτι. Αισθάνεται αυτή τη ζεστασιά, που βγαίνει μέσα από την κοριτσίστικη θαλπωρή.

«**Γιέ μου!**» είναι η τέταρτη λέξη. Λέξη φοβερή και δυνατή, την οποία νιώθει αυτή η οικογένεια, γιατί έχει μια συνέχεια και μια δύναμη στο όνομα αυτό.

Τέσσερις λέξεις, που αν ενωθούνε σφιχτά και αρμονικά φτιάχνουν το ουράνιο βασίλειό μας στη γη. Ένας πατέρας, μια μάνα και τα παιδιά.

-Τι είναι η οικογένεια;

Οικογένεια είναι αγάπη. Οικογένεια είναι θαλπωρή. Οικογένεια είναι ευτυχία. Οικογένεια είναι ζεστασιά. Οικογένεια είναι απλά να το θέλεις και τίποτα άλλο να μην σε γεμίζει.

Η πρώτη βασική δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας είναι η αγάπη

-Τι είναι οικογένεια για τον Θεό Πατέρα ;

Να νιώθει, ότι είναι ο Πατέρας και η Μάνα στα παιδιά Του. Να νιώθει, ότι τα παιδιά Του, Τον λατρεύουν και Τον αγαπούν. Να νιώθει ότι είναι μέσα στο σπίτι Του.

-Ποιο είναι το σπίτι του Θεού;

Η αγκαλιά Του και πιο βαθιά ακόμα η καρδιά Του! Να νιώθει ότι τα παιδιά Του είναι στην αγκαλιά Του, στην καρδιά Του. Να τον φωνάζουν Πατέρα, να τον φωνάζουν Μαμά και Αυτός να φωνάζει «γιέ Μου, κόρη Μου», τον καθένα από εμάς και να επικρατεί αγάπη και ειρήνη.

Η πρώτη δύναμη, που είναι και η βάση της οικογένειας, είναι αγάπη μεταξύ των μελών της. Όμως δεν θα ήθελα απλά να την πω αγάπη, γιατί ανάμεσα στην πραγματική οικογένεια,

δεν επικρατεί απλά η αγάπη. Επικρατεί κάτι πολύ μεγαλύτερο: Ο έρωτας της αγάπης! Είναι ο πόθος και το πάθος της αγάπης!

Η μαμά είναι ερωτευμένη με τα παιδιά της. Δεν τα ανταλλάσει με τίποτα. Η πραγματική μάνα είναι ερωτευμένη με το σύζυγό της. Δεν θέλει με τίποτα να τον χάσει. Ζει γι' αυτόν. Ζει για να του δώσει χαρά, ειρήνη, ξεκούραση.

Έρωτας είναι να νιώθει η γυναίκα και τα παιδιά, ότι ο πατέρας τους είναι από πάνω τους σαν αετός, που τα σκεπάζει. Αλίμονο σε αυτά τα σπίτια που δεν υπάρχει αυτός ο αετός. Δυστυχία επικρατεί.

Ο Θεός αυτό θέλει να νιώθει, ότι είναι ο Μέγας Αετός, που σκεπάζει μέσα στην αγκαλιά Του τα παιδιά Του με θεϊκό ερωτικό τρόπο.

Με φοβερό μητρικό ερωτικό τρόπο αγαπάει η μάνα το παιδί και το παιδί νιώθει πλήρως παραδομένο στην αγκαλιά των γονιών του. Μα όταν βγει έξω από το σπίτι του και κάνει τα δικά του, τότε αρχίζει να χάνεται, αρχίζει να υποφέρει και τότε αρχίζουν τα προβλήματα. Όμως μέσα στο σπίτι της καρδιάς των γονιών του, νιώθει απόλυτα αναπαυμένο.

Το ίδιο είναι και οι άνθρωποι εκείνοι, που λατρεύουν τον Χριστό, που λατρεύουν τον Θεό Πατέρα, που λατρεύουν το Άγιο Πνεύμα. Νιώθουν πλήρως παραδομένοι στην αγκαλιά του Θεού.

-Γιατί λοιπόν να νοιάζονται;

-Γιατί λοιπόν να αγωνιούν;

-Γιατί να στεναχωριούνται;

Υπάρχει λοιπόν ο μητρικός έρωτας, ο πατρικός έρωτας και ο παιδικός έρωτας.

-Το παιδί πως νομίζετε, ότι αγαπάει τη μαμά του;

Με παιδικό έρωτα!

-Ανταλλάσει ένα μωρό, ένα παιδί, τη μάνα του με οτιδήποτε άλλο;

Σε ξένη αγκαλιά πας να το δώσεις και ακούς τα κλάματά του γοερά, γιατί αναγνωρίζει την τρυφερότητα και την στοργή μόνο στης μάνας του την αγκαλιά.

-Αυτός, δεν είναι έρωτας παιδικός;

-Αυτός, δεν είναι ο μωρουδίστικος έρωτας;

Αυτή είναι η πραγματική αγάπη.

Η πρώτη δύναμη λοιπόν είναι η αγάπη μέσα σε ένα σπίτι. Αυτή είναι η βάση.

Η δεύτερη βασική δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας είναι τα γλυκά λόγια της αγάπης

Θα δούμε τώρα την δεύτερη δύναμη της οικογένειας:

-Ποια νομίζετε ότι είναι η δεύτερη δύναμη;

Η δεύτερη δύναμη είναι μεγάλη και τρανή, έστω και αν βγαίνει μονάχα από τα χείλη, γιατί είναι αυτό που κάνει ο άνθρωπος, να μιλάει δηλαδή στο παιδί του, να μιλάει στο σύντροφό του.

-Έχετε φανταστεί ένα σπίτι, που είναι όλοι μουγκοί;

Να έρχεται ο πατέρας και κανείς να μην του λέει «καλώς όρισες». Να ζητάει κάτι και με νοήματα να του δείχνουν, κάντομόνος σου. Να έρχεται το παιδί και να μην ακούει μια μητρική λέξη αγάπης.

Να συναντάει η μάνα το παιδί και να μην ακούει ένα λόγο γλυκύτητας από το παιδί της.

-Πως θα είναι αυτή η οικογένεια;

Δεν θα είναι μόνο οικογένεια μουγκών, αλλά θα είναι οικογένεια τρελλών, οικογένεια απελπισμένων ανθρώπων, γιατί οι καρδιές μεταξύ τους, δεν θα επικοινωνούν.

Εκτός από αυτόν τον έρωτα που φαίνεται στα μάτια και που είναι πολύ δυνατός, να ξέρετε ότι ο ίδιος κατεβαίνει και στο στόμα για να γίνουν γλυκά λόγια. Αυτό είναι που ενώνει τους ανθρώπους.

-Ποια είναι λοιπόν η δεύτερη μεγάλη δύναμη, που ενώνει τους ανθρώπους;

Τα γλυκά τα λόγια, τα λόγια της αγάπης. Γι' αυτό και τα λόγια είναι το πιο πολύτιμο δώρο, το μέλι, που οι άνθρωποι σαν τις μέλισσες, μπορούν να προσφέρουν στους συνανθρώπους τους.

Αλίμονο όμως τα στόματα εκείνα, που δεν έχουν μέλια, αλλά εκπέμπουν μόνο δηλητήριο. Φαντάσου να ζεις συνέχεια σε ένα σπίτι, που να βγάζει ο ένας δηλητήριο και ο άλλος δηλητήριο και ο παρ' άλλος δηλητήριο. Τότε να ξέρετε, ότι αυτό θα είναι ένα σπίτι, που δεν θα μπαίνουν Άγγελοι, αλλά θα μπαίνουν φίδια. Και τα φίδια μόνο δηλητήριο βγάζουνε. Στο σπίτι των Αγγέλων όμως, μόνο μέλι βγαίνει.

-Ποια είναι λοιπόν η μεγάλη δύναμη, που στεριώνει την οικογένεια και την ουράνια και την επίγεια;

-Τι είναι αυτό που θέλει ο Θεός;

Να ακούει συνέχεια από τα παιδιά του αυτές τις λέξεις, αυτά τα λόγια «Πατέρα μου!».

Θα έλεγα στα παιδιά, να μην Τον φωνάζουν ούτε καν «Πατέρα», αλλά να Τον φωνάζουν όπως φωνάζουν τον πατέρα τους.

-Πως φωνάζετε τον πατέρα σας;

-Μπαμπά!

Έτσι να Τον φωνάζετε! Να ξέρετε ότι και Αυτός ο Ουράνιος Πατέρας μας κάθε φορά που θα του λες: «Μπαμπά μου! Πατέρα της καρδιάς μου!», αμέσως, σαν τον πατέρα σου, με αγωνία θα ρωτήσει: «Ποιο, παιδί Μου, Με φώναξε;» Στη συνέχεια θα κατέβει να το αγκαλιάσει, να σταθεί κοντά του, να δει και να ακούσει τα προβλήματά του και τη στεναχώριά του.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι κανένας πατέρας όσα λάθη και να του πεις, δεν σε πετάει έξω από το σπίτι. Μόνο θα σε συμβουλευσει «συγγνώμη, παιδί μου, να μου πεις» και αμέσως είναι έτοιμος να σε βοηθήσει. Να πεις την λέξη αυτήν την θεϊκή, την λέξη αυτήν την ουράνια, την λέξη αυτή που ενώνει

ουρανό και γη, τη λέξη «συγγνώμη».

-Έπεσες γιέ Μου;

-Έπεσες κόρη Μου σε λάθος;

Πήγαινε μέσα στο εικόνισμα του Χριστού μας, γονάτισε και πες:

«Συγγνώμη, Πατέρα μου, που σήμερα από ανθρώπινη αδυναμία έκανα αυτό το λάθος».

-Θύμωσες, φώναξες, είδες ότι έβγαλες από μέσα σου τα δαιμόνια του πάθους;

Πήγαινε αμέσως, γονάτισε και πες:

«Συγγνώμη, Μπαμπά μου, γιατί σήμερα θύμωσα, γιατί

σήμερα νευρίασα, γιατί σήμερα οργίστηκα».

-Νομίζετε ότι το δαιμόνιο που σε έκανε να φωνάξεις και να θυμώσεις, αντέχει να σε δει να πας να γονατίσεις;

Θα επιμείνει αρκετά, γιατί θέλει να σε κερδίσει, αλλά στο τέλος θα δει, ότι εσύ το έχεις βάλει αμανάτι συνέχεια να ζητάς συγγνώμη. Να ξέρετε ότι στο τέλος δεν θα αντέξει, θα φύγει.

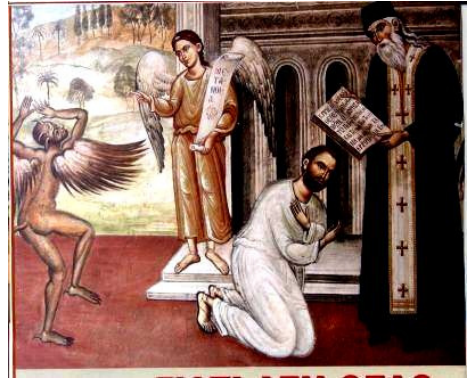
-Είδες ότι οι πονηροί σου λογισμοί σε παιδεύουν και πέφτεις και γονατίζεις συνέχεια σε αδυναμίες, γιατί τα δαιμόνια των κακών λογισμών σε βασανίζουν;

Τρέξε γρήγορα στην εικόνα, γονάτισε εκεί και πες:

«Πατέρα μου Ουράνιε, Σε παρακαλώ, Σε ικετεύω, βοήθησε με». Στη συνέχεια πήγαινε σ' έναν πνευματικό πατέρα και εξομολογήσου ταπεινά.

-Νομίζετε ότι θα αντέξουν πολύ τα δαιμόνια αυτά, να σε ακολουθούνε;

Όχι, γιατί την ώρα που γονατίζεις, στέλλει ο Θεός Αγγέλους να τιμωρήσουν τον δαίμονα που σε βασανίζει!

Δες τι κάνει ο λόγος! Την ώρα που γονατίζεις και λες «Πατέρα μου», αρχίζει η θείκη επέμβαση!

-Την ώρα που σε πολεμάει ο σατανάς με την απιστία, με την oligopistia, με την ανυπαρξία του Θεού και αγωνίζεται ο μισόκαλος να σε πείσει, ότι δεν υπάρχει ο Θεός και εσύ πας και γονατίζεις και λες «Πατέρα Μου Ουράνιε, Σε πιστεύω, Σε λατρεύω και Σε αγαπώ», τότε ξέρεις τι γίνεται;

Στέλλει Αγγέλους ο Θεός να τιμωρήσουν τους δαίμονες, αυτούς που σε βασανίζουν με τις απιστίες και υποφέρουνε τώρα εκείνοι γι' αυτές! Μην βλέπεις που δεν φεύγουν εύκολα, γιατί ο Εωσφόρος τους έχει βάλει εκεί να αγωνίζονται μέχρι να τα καταφέρουν. Αλλά και εμείς θα γονατίζουμε συνέχεια μέχρι να καταφέρουμε να τους διώξουμε τελείως.

-Το καταλάβατε;

Φανταστείτε λοιπόν μέσα σ' ένα σπίτι, που ζει ένα αντρόγυνο και καλωσορίζει η γυναίκα τον άντρα λέγοντας, «καλώς ήλθες άντρα μου» και ο άντρας που μπορεί να μην πει πολλά λόγια, αλλά κλείνει με ένα φιλί και με μια αγκαλιά τη γυναίκα του και με ένα γλυκό λόγο της λέει, «γεια σου γυναίκα μου», νομίζετε ότι οι απλές αυτές λέξεις δεν μπαίνουν στην καρδιά σας και δεν την ζεσταίνουν και βάζουν φωτιά σε αυτό το κύμα της αγάπης, που επικρατεί στο σπίτι;

Αυτή είναι η δύναμη του λόγου! Τόσο μεγάλη είναι η δύναμη του λόγου, που ο Υιός του Θεού ονομάστηκε Λόγος, «Εν αρχή ην ο Λόγος, και ο Λόγος ην προς τον Θεόν». Γιατί με τον λόγο ζεσταίνονται οι καρδιές, με τον λόγο ανασταίνονται οι άνθρωποι.

Έφεραν μπροστά στον Ιησού πολλούς ανάπηρους. Του έφεραν αρρώστους, δαιμονισμένους, τους είδε όλους ο Χριστός.

-Πότε όμως τους έκανε καλά;

Όταν τους μίλησε! Ο λόγος ήταν εκείνος, που όταν βγήκε από το στόμα Του, αμέσως τους θεράπευσε.

Γι' αυτό ένα να ξέρετε:

Εάν υποφέρει ο σύντροφός σας, αν υποφέρει το παιδί σας, εάν εάν.., τα λόγια τα τρυφερά της αγάπης σας είναι εκείνα, που μπορούν να τους στεριώσουν.

Λόγια όμως, που δεν θα βγαίνουν μέσα από έναν εγωισμό, μέσα από ένα επιβλητικό, πεισματικό τρόπο σχέσης, που δεν έχει μέσα αγάπη, αλλά θα βγαίνουν μέσα από μια ταπεινή καρδιά. Γιατί μόνο η πραγματική καρδιά της αγάπης έχει ταπείνωση, θυσία και πολύ λατρεία.

Αυτή είναι η δεύτερη δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας.

Τι χρειάζεται λοιπόν σ' ένα σπίτι, για να υπάρχει ευτυχία;

-Πόσες δυνάμεις έχουμε δει μέχρι τώρα;

Πρώτα απ' όλα να υπάρχει μεταξύ τους αγάπη.

-Το δεύτερο ποιο είναι;

Να μιλούν μεταξύ τους τα μέλη της οικογένειας.

Πόσα αντρόγυνα δυστυχώς χωρίζουν, επειδή δεν μιλούν πια μεταξύ τους!

-Πότε καταλαβαίνεις, ότι τώρα αρχίζει ο χωρισμός;

Την ώρα που δεν μιλάει μεταξύ τους το ζευγάρι.

Για φαντάσου τώρα κάτι άλλο: Να σταματάς εσύ να μιλάς με τον Θεό σου και έτσι χωρίζεις τον εαυτό σου από τον Πατέρα σου. Άλλη φορά θα πούνε, πως πρέπει να γίνεται το καθένα από αυτά.

Ας δούμε τώρα την τρίτη δύναμη.

Η τρίτη βασική δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας είναι ο πνευματικός ύπνος:

Σαν μωρό να παραδίνεσαι στην αγκαλιά του Θεού κι εκεί να αποκοιμίζεις τα λάθη και τα πάθη σου

-Ποια είναι η τρίτη μεγάλη δύναμη;

Μεγάλη δύναμη είναι να μαζεύονται όλοι μέσα στο σπίτι και να κοιμούνται στο ίδιο σπίτι. Να μην κοιμάται ο ένας από δω και ο άλλος από εκεί.

-Το βλέπεις εσύ σωστό να κοιμούνται οι μισοί εδώ στο σπίτι και οι άλλοι μισοί αλλού;

Με τι αγωνία περιμένει η σωστή μάνα το παιδί να έλθει στο σπίτι της να κοιμηθεί μαζί της! Θέλει να νιώθει, ότι στο σπίτι της είναι όλη η οικογένεια.

-Πότε χωρίζουν οι άνθρωποι;

Όταν πλέον ο καθένας αναλαμβάνει να κοιμάται αλλού.

-Αυτό δεν είναι;

Για φαντάσου λοιπόν τώρα κάτι άλλο:

Εσύ να αποφασίσεις, να μην θέλεις πλέον να ξεκουράζεσαι, να κοιμάσαι και να αναπαύεσαι σαν μωρό στην αγκαλιά του Θεού και να προτιμάς άλλη αγκαλιά και άλλο σπίτι.

-Πως θα είμαστε τότε μια οικογένεια;

Γι' αυτό, τα παιδιά του Θεού το μόνο που κοιτούν είναι πάντοτε να είναι πλήρως παραδομένα στην αγκαλιά του Πατέρα τους, στο σπίτι του Πατέρα τους κι εκεί να αποκοιμούνται μέσα στην αγκαλιά Του.

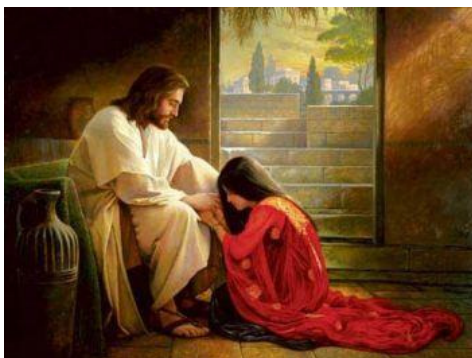
-Παράλληλα, τι άλλο φροντίζουν να κάνουν;

-Όταν έρχεται ένα παιδί ή ο άντρας ή η γυναίκα μέσα στο σπίτι, τι πρέπει να μεταφέρουν μέσα σε αυτό; Μήπως του κόσμου τις τρέλες που είδαν έξω;

-Όχι.

-Τότε τι πρέπει να κάνει;

Πρέπει να τα αφήνει όλα έξω από το σπίτι.

Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και με τη σχέση μας με τον Θεό. Όταν έρχεστε στην αγκαλιά του Θεού, να ξεχνάτε τις τρέλες, τις αμαρτίες και τα λάθη που κάνετε. Θα ζητάτε συγγνώμη από τον Θεό και θα βάζετε το κλειδί στην πόρτα και να ανοίγετε την καρδιά του Θεού Πατέρα, για να μπειτε μέσα. -Το κλειδί αυτό που θα ανοίγει την αγκαλιά Του, ξέρετε ποιο είναι; Αυτή η απλή και ταπεινή προσευχή: «Θεέ μου, συγχώρεσε με για όσα λάθη έχω κάνει σήμερα». Αφού πρώτα πεις αυτά τα λόγια, μετά να μπαίνεις μέσα

στην καρδιά Του. Εκεί θα αγωνίζεσαι να αποκοιμίζεις ό,τι λάθη ενοχλούν τον Πατέρα σου, ό,τι λάθη ενοχλούν τον ουρανό, ό,τι αμαρτίες δεν σε αφήνουν να ξεκουραστείς.

Για φαντάσου πόσες φορές οι άνθρωποι δεν μπορούν να κοιμηθούν από τα λάθη που έχουν κάνει και από τα προβλήματα της ημέρας. Έχουν χάσει πραγματικά τον ύπνο τους.

Το ίδιο παθαίνουν και όλοι εκείνοι, που αφήνουν στο μυαλό τους πονηριές, που στην καρδιά τους αφήνουν ξένες αγάπες και το στόμα τους εκπέμπει ασύλληπτο δηλητήριο. Δεν μπορούν να κοιμηθούν.

-Κατ' αρχάς αναρωτηθήκατε, που αυτοί θα κοιμηθούν;

-Σε ποιανού την αγκαλιά;

-Θα επιτρέψει ο Θεός Πατέρας, να κοιμίσει ένα παιδί Του στην αγκαλιά Του, που είναι λουσμένο μέσα στο δηλητήριο, μέσα στην ακαθαρσία;

-Αν ερχόταν το δικό σου παιδί στο σπίτι τόσο λερωμένο, εσύ τι θα έκανες;

-Έτσι θα το κοιμίζεις στα καθαρά σεντόνια;

-Ή θα του έλεγες πρώτα: «Παιδί μου, πήγαινε πρώτα να κάνεις μπάνιο».

Αυτό ακριβώς ζητάει ο Θεός. Το λουτρό της ψυχής είναι η μετάνοια και η εξομολόγηση. Ζητάς συγγνώμη από τον Θεό και στη συνέχεια πηγαίνεις στον πνευματικό, εξομολογείσαι τα λάθη σου και ο Θεός σε ξαναβάζει στην αγκαλιά Του. Σε βάζει μέσα στα καθαρά σεντόνια της αγάπης Του, για να αναπαυθείς και να ξεκουραστείς.

Χρειάζεται λοιπόν ο ύπνος. Τι πιο ωραίο πράγμα, να βλέπεις ένα μωρό παραδομένο μέσα στην αγκαλιά της μαμάς του, να κοιμάται ήσυχα και γαλήνια. Πολλές φορές βάζει και το χεράκι του εκεί στο στήθος της μαμάς του και ζει τον παράδεισό του, την ευτυχία του.

Βάλε και εσύ το χεράκι σου γύρω από το λαιμό του Θεού Πατέρα σου και ξεκουράσου εκεί σαν μωρό, σαν παιδί και αποκοίμισε όλα σου τα πάθη. Αγωνίζου συνέχεια να κοιμίζεις τα λάθη σου, τα πάθη σου, μέχρι μια μέρα που με τη χάρη του Θεού, θα τα διώξεις και θα τα εξαλείψεις από πάνω σου.

Η τέταρτη βασική δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας είναι η πνευματική τροφή

-Ποια είναι η τέταρτη μεγάλη δύναμη της εν Χριστώ οικογένειας;

-Ποιο είναι αυτό, που ενώνει ένα σπίτι;

-Ποιο είναι αυτό, που κάνει τον άντρα, την γυναίκα και όλα τα παιδιά να κάθονται σ' ένα κοινό τραπέζι και να απολαμβάνουν αυτό που θα τους δώσει συνέχεια στη ζωή;

-Το φαγητό, η τροφή!

-Δεν είναι άσχημο πράγμα, να τρώει ο πατέρας αλλού και η μάνα αλλού και τα παιδιά αλλού και να μην υπάρχει μέσα στο σπίτι ένα τραπέζι να φάνε όλοι μαζί σαν οικογένεια και να χαρούνε;

Να κάνουν τον σταυρό τους την προσευχή τους και να τους ευλογήσει ο Θεός;

-Αυτό εσείς το θέλετε ή δεν το θέλετε;

-Ναι, το θέλουμε.

Να ξέρετε, ότι πιο πολύ το θέλει ο Θεός Πατέρας, γιατί Αυτός έχει ετοιμάσει την μεγάλη Τράπεζα, την Τράπεζα του Ουρανού, την Θεία Κοινωνία και μας λέει:

«Όποιος θέλει να είναι μέσα στην οικογένεια Μου, όποιος θέλει να είναι μέσα στην αγκαλιά Μου, όποιος θέλει να είναι μέσα στην καρδιά Μου, πρέπει να είναι στο Τραπέζι, που Εγώ ετοιμάζω. Αυτό το παιδί πρέπει να είναι παραδομένο πλήρως σ' Εμένα και να ρίχνεται στην αγκαλιά Μου, για να αποκοιμηθεί. Όταν ξυπνήσει, Εγώ σαν Μάνα και σαν Πατέρας, θα το ταΐσω με την πιο γλυκιά τροφή, την τροφή του Γιού Μου, το Σώμα και το Αίμα Του».

Μιλάω για το Σώμα και το Αίμα του Χριστού και φεύγει το μυαλό μου μακριά. Βλέπω να κάθεται η Μαρία στα πόδια της μαμάς της, όπως κάθεται και κάθε παιδί στα γόνατα της μάνας της, κι εγώ ερωτώ τώρα:

-Πως μεγάλωσε νομίζετε ο Ιησούς;

-Πως μεγάλωσαν αυτά τα κοριτσάκια;

-Πως μεγάλωσαν αυτά τα παιδιά;

-Τι αίμα έχουν μέσα τους;

-Το αίμα που έχουν μέσα τους, από πού το πήρανε;

-Από τη μαμά τους! Η μάνα τους έδωσε το αίμα. Είναι το μητρικό της αίμα. Και όταν το μωρό βγήκε έξω από την κοιλιά της, συνέχισε να του δίνει πάλι το αίμα της με τη μορφή του γάλατος, την ώρα που το θήλαζε.

Αυτά ένιωθε, αυτά έβλεπε, αυτά διαισθανότανε, αυτά σκεφτότανε μέσα στην καρδιά της η Παναγία, όταν έβλεπε τον Γιό Της, την ώρα που Τον αγκάλιαζε και Τον κρατούσε σφιχτά στην καρδιά της και έλεγε: «Γιέ Μου, με το δικό μου αίμα είσαι εδώ. Και τώρα που μεγάλωσες, πάλι με το δικό μου αίμα, με το παρθενικό μου γάλα μεγάλωσες».

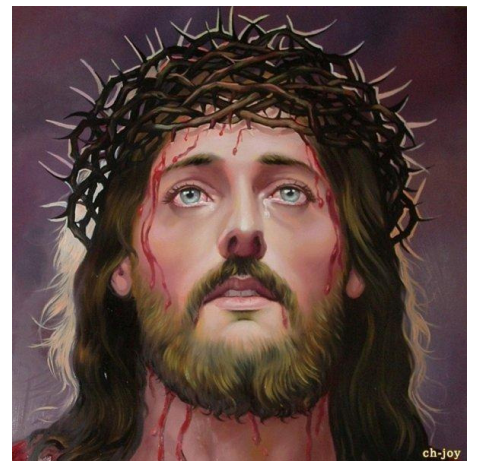
Και όταν Τον είδε στο σταυρό ψηλά, το Αίμα Του να χύνεται από την Άγια Του πλευρά, από τα Άγια Του χέρια και τα πόδια και από το κεφάλι Του, όταν Του έβαλαν το ακάνθινο στεφάνι, τι νομίζετε ότι έλεγε;

«Γιέ Μου, το αίμα μου χύνεται στο πρόσωπο σου. Είναι το δικό μου αίμα, που σου έδωσα. Το γάλα που Σου έδωσα έγινε αίμα και αυτό το αίμα χύνεται τώρα». Έκλαιγε η Παναγία για το αίμα της. Γι' αυτό Του έλεγε: «Γιέ Μου, είσαι το αίμα μου!».

-Αυτό δεν φωνάζει και η μάνα στο παιδί της; «Κόρη μου, είσαι το αίμα μου!».

-Αυτό δεν φωνάζει ο Θεός Πατέρας και για μας; «Είστε το Αίμα Μου! Γιατί μέσα στις φλέβες σας το δικό Μου Αίμα κυκλοφοράει.

Του Γιού Μου το Σώμα και το Αίμα Του κυκλοφοράει μέσα στο σώμα σας».

Αυτή είναι η πνευματική τροφή, που πρέπει να παίρνετε. Για τον Θεό λοιπόν είμαστε αυτοί, που μέσα μας κυκλοφοράει το Αίμα Του!

-Αλλά και για την Παναγία, τι νομίζετε ότι είμαστε εμείς;

Τα παιδιά της, που μέσα μας κυκλοφοράει το αίμα του Γιού Της!

-Πως μπορεί λοιπόν η Πάναγνη να μας ξεχάσει; Μπορεί όλοι οι Άγιοι να μας αγαπούν. Υπερβαλλόντως όμως Εκείνη μας λατρεύει, γιατί στις φλέβες μας κυκλοφοράει το Αίμα του Γιού Της, που είναι το αίμα το δικό Της.

-Το καταλαβαίνετε;

Γι' αυτό είναι υπερβολική η αγάπη που έχει η

Μάνα μας, η Παναγία μας σε όλους εμάς. Είμαστε τα παιδιά της, θα το ξαναπώ αυτό, που κυκλοφοράει το αίμα της, το Αίμα του Γιού Της, μέσα στις φλέβες μας!

Προσέξτε όμως τώρα αυτό που θα σας πω:

-Εάν ένα παιδί δεν παίρνει το γάλα της μάνας του, έχει ελπίδες να ζήσει;

-Όχι.

Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και εδώ. Ένα παιδί που θέλει να λείει, ότι ανήκει στο Θεό, δεν μπορεί να ζήσει με τον Θεό, εάν δεν πάρει μέσα του το Αίμα του Γιού Του. Εμείς ενωνόμαστε με τον Θεό Πατέρα, μέσα από τον Γιό Του, μέσα από το Αίμα και το Σώμα του Γιού Του.

-Καταλαβαίνετε λοιπόν τι μεγάλη δύναμη έχει αυτό το Τραπέζι, η Θεία Κοινωνία, που ετοιμάζει ο Θεός Πατέρας μόνο για τα παιδιά της καρδιάς Του, μόνο για τα παιδιά της αγκαλιάς Του;

Γι' αυτό και όσοι δεν μεταλαβαίνουν, βρίσκονται έξω από το σπίτι του Θεού Πατέρα. Είναι έξω από την αγκαλιά Του, έξω από την καρδιά Του. Όχι, γιατί το έχει επιλέξει ο Θεός Πατέρας, αλλά γιατί μόνοι μας το έχουμε επιλέξει. Αυτό που ζητάει Εκείνος είναι να τρώμε το ψωμί του Πατέρα μας και να μην είμαστε ασεβείς.

Μια φορά μπήκα μέσα σ' ένα σπίτι. Η γυναίκα ήταν ευσεβής, αλλά το παιδί ήταν πολύ ασεβή. Αφού είπε κάτι αισχρό στη μάνα του, συνήθιζε να τις λείει τέτοιες άσχημες λέξεις, άρπαξε το ψωμί, είπε μια άσχημη φράση και στη συνέχεια κάθισε και έφαγε λίγο εκεί. Μετά πήρε λίγο ψωμί μαζί του και έφυγε από το σπίτι, βλασφημώντας και τον πατέρα του!

Εγώ συγκλονισμένος με αυτό που είδα, συλλογίστηκα και είπα:

«Θεέ μου, τι φαγητό τρώει τώρα αυτό το παιδί;»

Κι όμως, αυτό που με πίκρα είπα γι' αυτό το παιδί, το ξαναβλέπω πολλές φορές, όταν έρχονται άνθρωποι με ασέβεια, με ζήλιες, με φθόνους, με κακίες, με μίσση, με πονηριές και συκοφαντίες να μεταλάβουν το Σώμα και το Αίμα του Γιού του Θεού, του Γιού της ευσπλαχνίας, του Θεού της αγάπης, του Θεού της συμπόνιας, του Θεού της ευτυχίας.

Τι άραγε να πεις τώρα γι' αυτό το φαινόμενο που συχνά παρατηρείται;

-Τι είναι γι' αυτούς άραγε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού;

-Μήπως περιφρόνηση, σαν την συμπεριφορά εκείνου του παιδιού, που αναφέραμε;

Γι' αυτό χρειάζεται όταν έρθει κανείς να μεταλάβει, να νιώθει την ιερότητα, αλλά να αισθάνεται και την αγάπη που του δίνει ο Θεός Πατέρας. Είναι ο ιδρώτας του Θεού Πατέρα μας, γιατί είναι ο ιδρώτας του Γιού του Θεού, που ίδρωσε, που κουράστηκε, που πικράθηκε, που μάτωσε πάνω στο σταυρό, για να στάξει αυτή την τροφή, για να την πάρεις εσύ.

-Πως Τον βλασφημάς λοιπόν εσύ;

-Πως συμπεριφέρεσαι έτσι;

-Εκείνος θυσιάστηκε! Εσύ γιατί Τον βλασφημάς;

-Εκείνος πικράθηκε! Εσύ γιατί ζηλοφθονείς;

-Εκείνος έδειξε με την Θυσία Του, το πόσο σε λατρεύει! Εσύ γιατί με τη ζωή σου δείχνεις, πόσο Τον μισείς;

Δεν είναι λοιπόν το θέμα να μεταλάβεις, αλλά το πως θα μεταλάβεις.

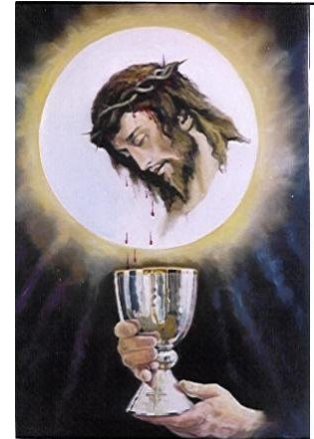
-Πως θα μείνεις στο σπίτι του Πατέρα σου για να φας;

-Θα φας με ευτυχία;

-Θα φας με ευγνωμοσύνη;

-Θα πεις «σ' ευχαριστώ, Θεέ μου, που μου έδωσες τον πατέρα μου και τη μάνα μου και μας έφεραν αυτό το ψωμί και το φαγητό»; Ευγνωμοσύνη όταν έχεις, είναι μεγάλο πράγμα!

Γι' αυτό, όταν έρχεται κανείς εδώ στη Θεία Κοινωνία, δυο πράγματα πρέπει να εκφράζει: Ευγνωμοσύνη και λατρεία. Ευγνωμοσύνη που συγκαταβαίνει ο Θεός και του δίνει το Σώμα και το Αίμα του Γιού Του. Και λατρεία, γιατί αυτό το Σώμα και το Αίμα δεν είναι ενός απλού ανθρώπου, αλλά είναι του Γιού Του Θεού!

Επίλογος

Σήμερα σας είπα για τις τέσσερις μεγάλες δυνάμεις, που συγκροτούν μια υπέροχη ευλογημένη ουράνια οικογένεια. Όσοι από σας θέλετε να γίνετε μέλη της ουράνιας οικογένειας του Θεού Πατέρα, δεν έχετε παρά αυτά τα τέσσερα να τα ζήσετε. Πρώτα όμως θα τα πιστέψετε και μετά να τα ζήσετε. Πρώτα να πιστέψετε στο Μητρικό έρωτα Του Θεού, ότι σαν Μάνα σε αγαπάει και συ σαν μωρό είσαι στην αγκαλιά Του. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον: Να Του λες γλυκά λόγια αγάπης, όπως αξίζει σε μια γλυκιά Μάνα, από ένα μικρό παιδί, που ξέρει και σέβεται και αγαπά τους γονείς του.

Τρίτον: Να αποκοιμιέσαι πλήρως παραδομένο σαν μωρό στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα και να αποκοιμίζεις τα πάθη σου, για να γίνεις η χαρά των Γονιών σου.

Και τέταρτον, να συμμετέχεις πάντα στο Ουράνιο Γεύμα, που δίνει ο Θεός Πατέρας μόνο σε αυτούς που Τον πιστεύουν, Τον λατρεύουν, Τον αγαπούν, στα δικά Του τα παιδιά. Και αυτό είναι το Σώμα και το Αίμα του Γιού Του.

Όσοι από σας θα Τον πιστέψετε, θα Τον ζήσετε, θα Τον ακολουθήσετε, να ξέρετε ότι θα αλλάξει η ζωή σας. Δεν έχετε να φοβάστε τίποτα, ούτε και τώρα που βρισκόμαστε μέσα στην εξελίξιμη περίοδο των τραγικών γεγονότων, που θα ακολουθήσουν όλη την κτίση και όλη την ανθρωπότητα. Όλη η ανθρωπότητα θα υποφέρει. Δεν θα υπάρχει μέρος, που να μην υποφέρει. Και το δικό μας έθνος θα δοκιμαστεί πολύ, γιατί ξεχάσαμε τον Θεό. Τώρα όμως θα επιστρέψουνε ξανά τα παιδιά Του στο σπίτι Του και στην αγκαλιά Του. Όσοι όμως ήταν άπιστοι και απελπισμένοι, αυτοί θα επιλέξουν άλλο δρόμο, τον δρόμο της απελπισίας, αυτόν που θα τους φέρει πιο κοντά στην πλήρη πλέον απελπισία.

Εύχομαι εσείς με τη ζωή σας και με το παράδειγμά σας, να ζήσετε την πραγματική ευτυχία, που ζουν μόνο τα παιδιά που εμπιστεύονται τον Γονιό τους και είναι πλήρως παραδομένα σαν μωρά μέσα στην αγκαλιά Του. Δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα. Αυτή η έλλειψη του φόβου, αυτή η πλήρη, η δυνατή πίστη, που θα έχετε μέσα σας, θα γίνει η δύναμη, η σωτηρία, ο οδηγός και ο φωτισμός σας και σε άλλες ψυχές, που θα σας βλέπουν και θα λένε: «Μα εγώ, πως θα τα καταφέρω;».

Όταν ζήσετε όλα αυτά, θα γίνετε στη συνέχεια

διδάσκαλοι με απλότητα στους άλλους, στα άλλα σας αδέρφια.

Εύχομαι ο Θεός να σας ευλογεί, να σας αγιάζει και να μην ξεχνάτε, αυτά τα τέσσερα:

Πρώτον: Τον μητρικό έρωτα του Θεού, ότι είσαστε τα μωρά και Εκείνος η Μάνα σας.

Δεύτερον: Να Του μιλάτε γλυκά και να Τον φωνάζετε, «Μπαμπά μου! Πατέρα μου!».

Τρίτον: Να κοιμάστε πλήρως μόνο στην αγκαλιά Του. Μην αποφασίσετε να βγείτε έξω από αυτήν την αγκαλιά, θα πικραθείτε! Και να αγωνίζεστε να αποκοιμίζετε να πάθη και τα λάθη σας.

Τέταρτον: Να τρώτε το ουράνιο γεύμα, την ουράνια τροφή, το Σώμα και το Αίμα του Γιού Του, που μέσα από αυτό, θα γίνεστε ένα με τον Θεό Πατέρα. Όπως η βροχή γίνεται ένα με τη θάλασσα όταν πέφτει, έτσι και εσύ σαν βροχή, άφησε να πέσει η ψυχούλα σου στην άπειρη θάλασσα, στην θάλασσα της αγάπης της καρδιάς του Θεού, για να γίνεις ένα μ' Εκείνον.

Ο Θεός να σας ευλογεί! Αμήν.